

OKRESNÁ PROKURATÚRA BÁNOVCE NAD BEBRAVOU
K Zornici 892, 957 01 Bánovce nad Bebravou

Číslo: Pv 391/17/3301-38
EEČ: 2-23-11-2018

Bánovce nad Bebravou 29.03.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bánovce n/Bebravou

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od bližšie nezisteného dňa mesiaca december 2016 do dňa 08.12.2017 do 00.45 hod. v byte č. XXXXX bytového domu s popisným číslom XXXXX v obci XXXXX najmä pod vplyvom alkoholu, najčastejšie počas vzájomných hádok so svojou manželkou XXXXX tejto vulgárne nadával a približne štyrikrát ju aj fyzicky napadol údermi faciek do tváre, svojim hlučným správaním sa v stavoch opojenia alkoholom rušil nočný kl'ud, v dôsledku čoho budil ju ako aj ich spoločné maloleté deti, pričom naposledy dňa 07.12.2017 vo večerných hodinách v priebehu slovného konfliktu poškodenú XXXXX otvorenou dlaňou pravej ruky udrel na jej ľavé líce, a po krátkom čase uvedené zopakoval úderom otvorenej dlane jeho ľavej ruky na jej pravé líce, po čom menovaná poškodená v dôsledku úderu svojim pravým ramenom najpravdepodobnejšie narazila do zárubne dverí, počas čoho jej vulgárne nadával, čím jej spôsobil súbor ľahkých zranení, a to zmliaždenie tváre ľahkého stupňa v oblasti pravého a ľavého líca a zmliaždenie ľahkého stupňa v oblasti strednej

tretiny pravého ramena s krvnou podliatinou v podkoží, vyžadujúce si liečbu bez práceneschopnosti v trvaní 5 až 7 dní

Okresnému úradu v Bánovciach nad Bebravou, odboru všeobecnej vnútornej správy

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX uznesením pod ČVS:XXXXX zo dňa 08.12.2017 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS:XXXXX zo dňa 08.12.2017 v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 19.12.2017 a 29.12.2017 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnuté o vznesení obvinenia XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času v roku 2016 do dňa 08.12.2017 do 00.45 hod. v byte č. XXXXX bytového domu s popisným číslom XXXXX v obci XXXXX opakovane a v pravidelných intervaloch hlavne pod vplyvom alkoholu a svojim správaním svojej manželke XXXXX spôsobil psychické a fyzické utrpenie tým spôsobom, že dňa 07.12.2017 po predchádzajúcej slovnej hádke ju otvorenou dlaňou pravej ruky udrel na ľavé líce, a po krátkom čase uvedené zopakoval kedy jej pri tom povedal, že mu nemá čo rozkazovať, že čo si o sebe myslí a že je obyčajná cigánska kurva, čím jej spôsobil contusio faciei in anam, contusio brachii 1.dx – pohmoždenia tváre a ramena, palpačnú citlivosť v med. tretine pravého ramena mediálne, hematóm v ramennom kĺbe s doposiaľ nezistenou dobou liečby, v tehotenstve jej do brucha hodil telefón, od marca je k nej odporný, slovne ju napáda vulgarizmami a v danom období ju minimálne dvakrát do mesiaca fyzicky napádal fackami na tvár, budil ju ako i ich spoločné maloleté deti, pričom jeho agresívne správanie sa stupňuje a vzbudzuje u poškodenej obavu, že začne biť aj deti, čím poškodenej ohrozil jej psychické a fyzické zdravie.

Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci boli v zmysle požiadaviek vymedzených v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku v priebehu vyšetrovania k veci vypočutí obvinený XXXXX, poškodenej XXXXX a svedkovia XXXXX, XXXXX a XXXXX. V konaní bol podané znalecké posudky z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých a z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia súdneho lekárstva. Do vyšetrovacieho spisu boli založené listinné dôkazy, a to najmä zápisy o dychovej skúške, rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní vedenom v inej trestnej veci, fotodokumentácia obsahu elektronickej komunikácie v aplikácii Facebook, odpis registra trestov, výpis z evidencie priestupkov a správy vzťahujúce sa k osobe obvineného a ďalšie listinné dôkazy.

Obvinený XXXXX sa vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom PZ priznal k spáchaniu skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie. Dňa 07.12.2017 sa s družkou hádali, dal jej facku, bol pod vplyvom alkoholu. Na niektoré konania si nespomína. Celé jeho konanie bolo spôsobené nadmerným požívaním alkoholu. Pred sudcom pre prípravné konanie ďalej uviedol, že čo sa týka obyvateľov bytovky fyzicky agresívny nebol, je tam domovník, teda keď je niečo čo nemá byť napomenie ľudí, z uvedeného dôvodu ho považujú za nepríjemného. Nikdy susedom nehovoril vulgárne, nikdy ich fyzicky nenapadol. Čo sa týka manželky tejto dal facku pred svadbou minulý rok v marci, bolo to po prvýkrát, bol veľký stres a zhon, kvôli niečomu sa pochytili. Nikdy ju nedržal pod krkom a neťahal za vlasy, nesácal ju a nevyhrážal sa jej. Vulgárne jej nenadával, to si nadával pod nosom sám pre seba. Druhýkrát sa pohádali na začiatku posledného leta, a to preto, lebo mu vyčítala, že ide na ryby a ona bude zase doma. Vtedy mal vypité. Vyprovokovala ho tak jej strelil facku a povedal jej, aby zavrela hubu, to bolo všetko. Žiadne nadávky neboli. Posledným incidentom bolo incident z 07.12.2017. Vypil si. Mobilný telefón jej počas tehotenstva na brucho nehodil, hodil ho na paplón. Čo sa týka budenia, zobudí ich keď príde z večernej zmeny, keď sa ide sprchovať a pre spodné prádlo si ide do spálne. Jediný krát čo ju zobudil bolo keď sa raz vrátil poobednej a zakopol o papuče. Inak boli len bežné škriepky napr. vo výchove detí.

Svedkyňa poškodená XXXXX v konaní vypovedala, že dňa 07.12.2017 sa pohádala so svojim manželom obvineným XXXXX. Obvinený potom odišiel von. Neskôr sa vrátil s igelitkou, v ktorej mal dve pollitrové fľaše vodky. Nahnevalo ju, že zase doniesol alkohol. Túto vodku pil, naliala si aj ona, ale nie v takom množstve, ako on. Obvinený potom zostal nepokojný, chvíľkami až agresívny. Potom už nevie čím ho tak nahnevala, ale dostala od neho facku, otvorenou dlaňou na ľavé líce jeho pravou rukou. Následne sa situácia ukludnila, všetko bolo v poriadku, okúpali deti, ešte jej pomáhal. Potom s deťmi zaspala, pričom obvinený zostal hore, pýtal od nej peniaze, tie mu nedala. Okolo jedenástej, štvrt' na dvanásť otvoril dvere na spálni a spadol na zem. Po odchode zo spálne začal v jedálni vykrikovať nejaké nezmyselné slová. Šla za ním. V byte bol neporiadok, v kuchyni na linke bola otvorená ďalšia fľaša vodky, ktorú zrejme doviezol taxík. Dve fľaše ktoré priniesol predtým boli prázdne, z tretej už bola odpitá asi polovica. Upozornila ho aby bol tichšie a v tom okamihu jej vrazil facku na pravé líce otvorenou dlaňou jeho ľavej ruky. Z úderu ju rozbolela hlava, vtedy jej aj niečo vulgárne nadával, ale už nevie čo. Následne volala políciu, pričom v priebehu telefonátu ju prosil, aby to nerobila, že ho zavrú a odišiel do obývačky, kde si sadol na sedačku a zostal ticho, bol kludný. Políciu volala preto, že to už všetko nedokázala zvládať. Obvinený často popíjal alkohol, a to asi od decembra 2016, kedy sa im narodil syn. Spolužitie s obvineným od toho obdobia bolo v rámci možností, v priebehu toho obdobia ju udrhel minimálne dvakrát, čo bolo tiež pod vplyvom alkoholu pri hádke. Obvinený je pod vplyvom alkoholu nervózny. Tiež jej aj vulgárne nadával, najviac ju bolelo, že ju podozrieval, že mu zahýba so susedom. Zo začiatku odchádzala k matke hlavne pre alkohol a správanie sa voči nej. Rázne odišla keď mali výmenu názorov. Matke nikdy nepovedala, že ju obvinený napadol, len jej hovorila, že sa pohádali. Nechcela to s matkou riešiť. Keď si vypil, budieval ich pravidelne, jemu sa spať nechcelo, stále chodil do spálne, zasvietil na chodbe a jeho posledná otázka bola, že kto vedľa teba spí? Bývalo to pravidelne, rozprával, pobudil deti, ona bola potom unavená a on spal aj dva dni. Od augusta 2017, odkedy sa stál práceneschopným sa veľmi zmenil. Začal nadmieru konzumovať alkohol, s rodinou čas netrúvil, často sa hádali pre

peniaze, fyzicky ju za tie štyri mesiace udrel iba toho dňa 07.12.2017, ale hádky tam boli. Na lekárskom ošetrení bola len dňa 08.12.2017, inak u lekára nebola. Obvineného správanie vníma tak, ako by medzi nimi bolo pred rozvodom, ako keby mu ona ublížila, ale nevie ako. Po psychickej stránke je to tak, že si poplače do vankúša a potom ju to prejde. Manželove správanie nepovažuje za fyzické alebo psychické utrpenie. Deťom obvinený neublížil.

Z výpovede svedka XXXXX bolo zistené, že do dňa 29.10.2017 bývala v bytovke, kde jej susedmi boli manželia XXXXX. Najskôr žili ako druh a družka, pričom asi pred rokom sa vzali, majú spoločného syna a XXXXX ešte dcéru z predchádzajúceho vzťahu. Obvinený je podľa svedkyne alkoholik a agresívny človek, a to nielen voči svojej manželke ale aj voči ostatným obyvateľom bytovky. Párkrát bola svedkom ako búchal svojimi dverami, a to viackrát za sebou. Bývala v byte nad XXXXX a počula ako manželke nadáva, že neupratala, naháňal ju po byte. XXXXX sa jej osobne sťažovala, a aj písala do správ, že ju XXXXX bije, vtedy keď je opitý, a zbiť ju mal tiež keď bola tehotná. Komunikáciu ohľadom napádania predložila na sociálku. XXXXX bola kvôli tomu aj na polícii, tu však všetko poprela. XXXXX jej povedal, že to poprela, lebo mala z manžela strach, že by ju zase zbil. Vždy vedela, kedy ju zbil, pretože XXXXX aj s deťmi vtedy odišla k matke, pričom odchádzala tak raz za dva týždne. Obvinený XXXXX zakazoval sa s kýmkoľvek v bytovke rozprávať. Nesmela s nimi ísť ani do mesta. Odkedy zostal XXXXX doma na PNke triezveho ho nevidela. Keď mu XXXXX nechela ísť kúpiť alkohol, tak si napitý sadol do auta, alebo mu alkohol priviezol taxík. Keď bol XXXXX napitý, tak sa hádal s každým koho stretol, že by XXXXX mala na sebe nejaké zranenia, modriny si nevšimla. S XXXXX je v kontakte stále, nedávno jej písala, že či jej to bolo treba, že teraz nemá peniaze. Čo sa týka obdobia kedy jej XXXXX písala, že ju XXXXX bije, tak to bolo v roku 2016 až do jari 2017. Od marca 2017 asi do mesiaca október – november 2017 spolu nekomunikovali. Boli normálne kamarátky, len keď videla, že XXXXX nereaguje na jej rady, aby od XXXXX odišla a nenechala sa otlkať, tak s ňou prestala.

XXXXX v konaní v procesnom postavení svedka uviedla, že žije v bytovke, kde pod nimi bývajú manželia XXXXX. Ešte keď neboli manželia bolo z ich bytu počuť krik a veľké búchanie. Vždy to začalo tak po polnoci, okolo tretej hodiny nad ránom. Aj sa XXXXX pýtala, čo je to za buchot a tá jej povedala, že prerábajú byt. Naposledy to bolo v tú noc, kedy ho brali policajti, vtedy to bolo ako keby padla skriňa. Krik z ich bytu bolo počuť aj 5 krát do týždňa, hlavne cez víkendy. Ale potom keď vyšli z bytu, tak sa držali za ruky a tvárili sa úplne spokojne. XXXXX sa pred ňou vždy správal slušne, nikdy s ním nemala žiadny konflikt, ale čo vie s každým z bytovky mal nejaký problém. XXXXX dost' pil, taxík mu vozil fľaše. Nikdy nevidela, že by fyzicky napadol XXXXX a lebo niekoho iného. Keď manželia XXXXX išli spolu, celkom si rozumeli. Stalo sa tiež, že aj dva týždne nevyšli z bytu. Keď po tom kriku a buchote vyšli von, tak sa tvárili úplne spokojne. Ona ich manželstvu nerozumela, lebo počula že sa doma vadia, ale pred ľuďmi sa tvárili úplne normálne. XXXXX bola viackrát od neho odídená.

Svedkyňa XXXXX, matka poškodenej XXXXX v konaní vypovedala, že obvinený XXXXX a jej dcéra poškodená XXXXX sú manželmi asi jeden rok, pričom predtým spolu žili asi dva roky. Zať XXXXX v obci XXXXX kúpil byt, kam sa jej dcéra XXXXX k nemu nasťahovala spoločne s dcérou XXXXX, ktorú mal z iného vzťahu,

a na jar 2016 sa vzali. V XXXXX sa im narodil spoločný syn XXXXX. Nakoľko s nimi nebýva, nevie, čo sa u nich robilo. Všetko vie len z rozprávania svojej dcéry, keď sa vzájomne navštevovali. Začiatkom roku 2017 bolo všetko v poriadku, dcéra sa jej nestťažovala, že by jej manžel robil niečo zlé, len že býva nervózny z práce. Nikdy ho nevidela opitého, alebo piť alkohol. V roku 2017 sa im to začalo kaziť. Pribudli zdravotné problémy, zať XXXXX je od septembra 2017 práceneschopný. Od dcéry vie, že začal mať psychické problémy, do toho začal potajme piť. Keď si vypil nedalo sa s ním normálne hovoriť, všetko chcel riešiť, nebral ohľad na deti, bolo to večer, v noci, bol vtedy hlučný, deti nemohli spať. Pýtala sa dcéry, či ju bije a ona jej povedala, že niekedy jej jednu struhne, ale že ona to nerieši. Vtedy sa zavrie v izbe pokiaľ nevychladne a je to v poriadku. Dcéra sa jej nestťažovala, že by u nich bolo vyslovene zle. Iba občas hovorila, že XXXXX je nervózny, občas si potajme vypije a potom robí večer bordel. Spoločne sa stretávali asi jedenkrát za mesiac. Keď prišla dcéra sama s deťmi tak u nich prespali cez víkend a to bolo tak každý druhý mesiac, pričom dcéra sa vždy ohlásila vopred. Ako manželia na ňu pôsobili dobre, oslovovali sa miláčik. XXXXX si osvojil tiež aj dcéru XXXXX, tak sa jej zdalo všetko v poriadku. Pred nimi sa správali vždy vzorovo, zať na ňu pôsobil v pohode. Manželstvo sa podľa nej začalo kaziť v septembri 2017, keď zať zostal na PN. Žiadne zranenia alebo modriny si na dcére nevšimla.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie odvetvia súdneho lekárstva vyplynulo, že poškodená XXXXX dňa 07.12.2017 utrpela súbor ľahkých zranení, a to zmliaždenie tváre ľahkého stupňa v oblasti pravého a ľavého líca a zmliaždenie ľahkého stupňa v oblasti strednej tretiny pravého ramena s krvnou podliatinou v podkoží. Zranenia na tvári vznikli v dôsledku opakovaného tupého násillia s menšou intenzitou. Zranenie na ramene poškodenej vzniklo v dôsledku pôsobenia tupého násillia s menšou až stredne veľkou intenzitou. Charakter ako aj lokalizácia zranení poškodenej nasvedčujú pre ich vznik pôsobením aktívneho násillia pri fyzickom napadnutí poškodenej inou osobou napr. pri viacerých úderoch dlaňou ruky – fackou do oblasti jej tváre – pravého a ľavého líca, pričom vznik krvnej podliatiny na pravom ramene mohlo byť spôsobené u poškodenej po fyzickom napadnutí nárazom pravého ramena napr. o zárubňu dverí a podobne. Poškodená XXXXX nebola v súvislosti s uvedenými zraneniami vedená v stave práceneschopnosti, pričom tieto si priemerne vyžadujú liečbu v trvaní 5 až 7 dní bez práceneschopnosti. Poškodená bola obmedzená na bežnom spôsobe života tým, že trpela bolesťou, zranenia si vyžadovali kludový režim počas liečby a telesné šetrenie bez väčšieho fyzického zaťaženia v trvaní do 7 dní počas liečby bez práceneschopnosti. Inak v ostatných životných potrebách poškodená v podstate obmedzená nebola (hygienický režim, príjem potravy, pohyb – chôdza a iné). Podľa zdravotnej dokumentácie a po konzultácii s obvodným lekárom poškodená XXXXX v minulosti neutrpela zranenia, ktoré by na jej tele boli prítomné a nie sú prítomné stopy po nich, ktoré jej mohli byť spôsobené fyzickým násillím v minulosti.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie odvetvia klinickej psychológie dospelých bolo zistené, že osobnosť poškodenej XXXXX je menej zrelou, simplexnejšou, afektívne labilnejšou s nižšou frustračnou toleranciou, čo u nej môže podmieňovať ťažšiu adaptáciu a zraniteľnosť voči problémom najmä v interpersonálnej sfére. Vzhľadom k emocionálnej a afektívnej labilitate, impulzivite najmä v medziľudských vzťahoch sa môže dostávať do situácií, kedy je jej emocionálna expresia neprimeraná okolnostiam. V situácii záťaže nahrádza

racionálnu kontrolu impulzivitou. Subjektívne sa sťažuje na správanie manžela v situáciách, kedy bol pod vplyvom alkoholu, a kedy zároveň vysadil farmakoliečbu, hádali sa, kričali, manžel sa stále sťažoval na neporiadok, nadával jej za to, bol nervózny, agresívny, budil ju a deti v noci. Brachiálne ataky vo výpovediach uvádza aj popiera, dochádza k rozporupnosti ohľadom ich intenzity a početnosti. Subjektívne uvádza vzájomné hádky a verbálne ataky, napätie v domácnosti z dôvodu manželovho etylizmu, jeho nervozitu a podráždenosť. Za psychické utrpenie subjektívne uvádzala ponižovanie, nadávanie pre neschopnosť postarať sa o domácnosť a deti, urážanie a slovné vulgarizmy. Fyzické utrpenie opisuje vo forme faciek, rozpor je v ich mnohosti a intenzite, hodenie mobilu do brucha počas jej gravidity a narúšanie nočného kľudu v domácnosti, budenia jej a ich maloletých detí. V súčasnosti vykazuje obavy z prípadnej manželovej alkoholovej recidívy. Konanie a správanie sa manžela zasiahlo jej psychiku a citový život v zmysle emočnej a vzťahovej bilancie, situačne mala akcentované prejavy, čo vyplýva aj z jej osobnostne nezrelej a vulnerabilnej štruktúry. Konanie obvineného nepociťovala ako ťažké príkorie. Menovaná poškodená nevykazuje neschopnosť odporu voči obvinenému, naopak aktívne sa bráni. Direktívne a agresívne tendencie jej osobnosti sú dostatočne zastúpené k tomu, aby si vedela presadzovať svoje oprávnené požiadavky. Neboli u nej zistené príznaky svedčiace pre prítomnosť syndrómu týranej osoby. Pre týranie nesvedčí ani vyčítanie manželovi jeho správanie, nechotu pochopiť jej emočné a sociálne a materiálne potreby. Boli zistené čiastkové znaky akútnej reakcie na stres v dôsledku konfliktnej matrimoniálnej interakcie vrátane ohrozenia seba a detí. Všeobecná i špecifická hodnovernosť jej výpovede sú čiastočne znížené.

Zo zápisov o dychovej skúške vyplýva, že obvinený XXXXX bol bezprostredne po zadržaní dňa 08.12.2017 v stave opojenia alkoholom s hodnotou 0,90 mg/liter alkoholu v dychu.

Z uznesenia vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ XXXXX pod ČVS:XXXXX zo dňa 05.10.2017 vydaného v inej trestnej veci bolo zistené, že na podklade podnetu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracoviska XXXXX bolo postupom v zmysle § 1197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku rozhodnuté o odmietnutí veci podozrenia zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, ktorého sa mal XXXXX dopustiť voči svojej manželke XXXXX, na to skutkovom základe, že jej mal v priebehu roku 2016 spôsobiť fyzické a psychické utrpenie najmä tým, že jej mal vulgárne nadávať, nemohla mať kamarátky, nemohla nikam chodiť, mal ju fyzicky napadnúť a svojim konaním ohrozovať na zdraví. Z prílohy podnetu predstavujúcej fotodokumentáciu krátkych textových správ v rámci elektronickej komunikácie v aplikácii Facebook medzi poškodenou XXXXX a svedkyňu XXXXX uskutočnenej v roku 2016 vyplýva, že poškodená XXXXX sa sťažuje na správanie sa manžela XXXXX, ktorý má požívať alkoholické nápoje, má sa s ňou hádať, kričať na ňu a asi štyrikrát ju udierať.

Z obsahu odpisu registra trestov a výpisu z evidencie priestupkov je zrejmé, že obvinený XXXXX doposiaľ nebol súdne trestaný a ani priestupkovo riešený. Z miesta bydliska nie je hodnotený negatívne, správa len potvrdzuje susedské spory obyvateľov bytového domu. Zamestnávateľom je obvinený hodnotený kladne.

V zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom pre ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Po preskúmaní k veci sa vzťahujúceho spisového materiálu prokurátor nezistil, že by vyšetrovateľ PZ konal v rozpore s vyššie citovaným ustanovením Trestného poriadku. Policajt realizujúci predmetnú trestnú vec vykonal všetky potrebné procesné úkony, ktoré bolo nevyhnutné vo veci realizovať.

Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak. Trestný čin je súhrn subjektívnych a objektívnych okolností určujúcich trestnosť činu, a tento tvorí obsah trestného činu. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne, inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie. Nie každý skutok je trestným činom. Trestným činom sa stáva iba vtedy, ak vyčerpáva všetky znaky skutkovej podstaty niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona.

Zákonnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú štyri skupiny znakov určujúcich subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku, pričom základnou podmienkou vzniku trestnej zodpovednosti je vždy len ich kumulatívne súčasné naplnenie. Čo i len jedna z nich nie je prítomná, nie je možné hovoriť o trestnom čine, a to i pokiaľ znak protiprávnosti konania je zachovaný.

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona sa zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby dopustí ten, kto blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie

- a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,
- b) bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu alebo spánku alebo odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy alebo vzdelávania,
- c) nútením k žobrote alebo k opakovanému vykonávaniu činnosti vyžadujúcej jej neúmernú fyzickú záťaž alebo psychickú záťaž vzhľadom na jej vek alebo zdravotný stav alebo spôsobilej poškodiť jej zdravie,
- d) vystavovaním vplyvu látok spôsobilých poškodiť jej zdravie, alebo
- e) neodôvodneným obmedzovaním v prístupe k majetku, ktorý má právo užívať.

Len také konanie páchatel'a, uvedené v odseku 1 pod písmenami a) až e) naplní skutkovú podstatu tohto trestného činu, ktoré napĺňa znaky týrania. V tomto ustanovení sú exemplifikatívne uvedené najčastejšie spôsoby týrania. Páchatel'om môže byť iba ten, komu bola týraná osoba zverená do starostlivosti alebo výchovy, alebo komu je táto osoba vo vzťahu blízkom.

Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona sa osobou blízkou sa rozumie príbuzný v priamom rade, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel, iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú. Na účely zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona sa v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona za blízkou osobu považuje aj bývalý manžel, druh, bývalý druh, rodič spoločného dieťaťa, ak aj osoba, ktorá s páchatelom žije alebo žila v spoločnej domácnosti.

Subjektívna stránka uvedeného zločinu vyžaduje úmyselné zavinenie.

Objektom tohto trestného činu je ochrana blízkych osôb a ochrana osôb, ktoré so zreteľom na nedostatok veku alebo plnoleté osoby pre chorobu, starobu, invaliditu, mentálnu retardáciu, sú v starostlivosti alebo výchove iných osôb. U oboch kategórii osôb ide najmä o ochranu pred domácim násilím. Ochrana pred domácim násilím je poskytovaná bez ohľadu na to, či ide o muža alebo ženu, manžela, či manželku, starých rodičov a podobne.

Pre naplnenie skutkovej podstaty uvedeného zločinu musia byť zároveň naplnené všetky znaky jeho skutkovej podstaty. Čo i len jediný z týchto znakov absentuje, nepôjde o uvedený zločin. Objektívna stránka konania páchatel'a tohto trestného činu spočíva v týraní blízkej osoby, ktoré jej spôsobuje fyzické alebo psychické utrpenie, a to niektorou z vo vyššie citovaných ustanoveniach Trestného zákona demonštratívne vymenovaných foriem správania.

Predpokladom trestnosti činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatel'a bolo spôsobované fyzické resp. psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených v Trestnom zákone. Z dikcie citovaného ustanovenia Trestného zákona vyplýva, že zákon síce príkladmo uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel' môže naplniť skutkovú podstatu zločinu. Podstatou konania, a to bez ohľadu na to, ktorou z vymenovaných foriem sa ho dopustí, však musí byť týranie blízkej osoby alebo zverenej osoby, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie. Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s takouto osobou, ktorým páchatel' so zreteľom na formu použitého fyzického násillia alebo psychického pôsobenia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. O týranie ide vtedy, ak páchatel' nepriaznivo pôsobí na telesný a psychický stav blízkej alebo zverenej osoby. Nie je podmienkou, aby takejto osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré táto osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie, resp. psychické prípadne fyzické útrapy. Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie pritom treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami ovplyvňujúcimi obvyklý spôsob života týranej osoby, a ktoré netrvajú celkom krátky, alebo iba prechodný čas.

Po vo veci vykonanom vyšetovaní a po zhodnotení zabezpečenej dôkaznej produkcie pozostávajúcej z výpovedí obvineného, svedkyne poškodenej, svedkov, vypracovaných znaleckých posudkov ako aj ďalších zabezpečených listinných dôkazov má prokurátor za preukázané, že konanie obvineného XXXXX nenaplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Je nepochybné, že v prípade manželského spoluzitia menovaného obvineného a poškodenej XXXXX

išlo v ostatnom jeho období o kalamitný vzťah. Z vyhodnotenia v konaní zadokumentovaných dôkazov je tiež zrejmé, že obvinený XXXXX sa bez akýchkoľvek pochybností dopustil protispoločenského konania popísaného v skutkovej vete výrokovej časti tohto uznesenia, keď väčšinou v stave opojenia alkoholom na svoju manželku a matku spoločných detí XXXXX nielen slovné útočil, ale ju aj fyzicky napádal. Je však potrebné zdôrazniť, že sa jednalo o vzájomné hádky, v rámci ktorých sa tiež vyskytli situácie, kedy nepochybne aj menovaná poškodená na obvineného tiež verbálne útočila. Je tiež potrebné doplniť, že tieto konflikty nevznikali len na podnet obvineného, ale stávalo sa, že aj menovaná poškodená na ich vzniku mala svoj podiel, keď obvinenému XXXXX napr. vyčítala požívanie alkoholu, na čo obvinený v afektoch zlosti reagoval aj s použitím fyzického násillia voči nej, ktorým jej spôsobil drobné zranenia vo forme hematómov a pomliaždenín nevyžadujúcich si práceneschopnosť. Obvinený XXXXX ako osoba majúca zjavný problém s nadmernou a častou konzumáciou alkoholu mal potom sklony matrimoniálne konflikty vznikajúce v ich spolužití riešiť hlavne v čase, kedy bol ovplyvnený alkoholom, pričom sa stávalo, že sa tak dialo aj v nočných hodinách, kedy ostatní členovia domácnosti už spali, v dôsledku čoho z jeho strany dochádzalo k rušeniu nočného klúdu. Agresívne a hostilné správanie sa obvineného XXXXX zamerané voči jeho manželke nie je však v žiadnom prípade možné ospravedlniť. Práve naopak, toto jeho konanie nie je možné označiť inak ako spoločensky, ale aj v zmysle právneho poriadku nežiaduce a hodné postihu. Konanie menovaného však nevykazovalo z hľadiska jeho mnohosti a intenzity znaky takého stupňa bezcitnosti, hrubosti a bezohľadnosti, trvajúcich po určitý, nie celkom krátky čas, ktoré by poškodená pociťovala ako ťažké príkorie, aby ho bolo možné kvalifikovať ako stíhaný zločin. Poškodenej XXXXX týmto jeho konaním v zmysle záverov znaleckého dokazovania v odbore psychológie nebolo spôsobované fyzické či psychické utrpenie korešpondujúce s legálnou definíciou zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona. Takéto prejavy správania a následky protiprávneho konania páchaného zo strany obvineného XXXXX proti poškodenej XXXXX v konaní zistené neboli.

Prieskumom vyšetrovacieho spisu a vyhodnotením v konaní zabezpečených dôkazov jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach prokurátor nezistil, že by obvinený XXXXX svojim bezpochyby protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, pretože tomu bráni najmä neprítomnosť objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Následne prokurátor vyšetrovací spis preskúmal tiež aj z toho hľadiska, či konaním obvineného nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty iných trestných činov. Došiel pritom k záveru, že konaním obvineného XXXXX neboli naplnené zákonné znaky trestného činu, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, ale ani iného trestného činu, uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Bolo ale objektívne preukázané, že obvinený XXXXX v rozhodnom čase svojim konaním mnohokrát ovplyvnený alkoholom svojim spoločensky neprijateľným a neakceptovateľným správaním častokrát evidentne narušil občianske spolunažívanie v jeho elementárnych pravidlách správania sa, ktoré sú nevyhnutnou podmienkou riadneho spolunažívania blízkych osôb, a preto by jeho konanie mohlo byť posúdené ako priestupok, na prejednanie ktorého je vecne a miestne príslušným Okresný úrad v Bánovciach nad Bebravou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním sa ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Podľa § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov priestupku proti občianskemu spolunažívaniu sa dopustí ten, kto sa dopustí konania podľa písmena a) alebo písmena d) na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Podľa § 214 ods. 2 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Vychádzajúc zo zásad obsiahnutých v ustanoveniach § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku s prihliadnutím k dôkazom zabezpečených v priebehu prípravného konania možno konštatovať, že hoci v danom prípade nedošlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty žiadneho trestného činu nedošlo však k vylúčeniu záveru, že v jeho prípade môže ísť o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení. Z uvedeného dôvodu bolo preto nevyhnutné rozhodnúť o tom, že vec bude postúpená na rozhodnutie inému orgánu zákonom povolanému a oprávnenému na prejednanie priestupku, a to v tomto konkrétnom prípade Okresný úrad v Bánovciach nad Bebravou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam prokurátor rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Pavel Štefan
prokurátor